

Bud om forår, marts, du bringer

Bud om forår, marts, du bringer,
med din forårsjubelrøst,
alt, hvad der har fuglevinger,
synger af et sprængfyldt bryst,
sprængfyldt er mit eget hjerte
af en forårsjubelfryd,
fyldt med forårglæde er det,
fyldt med sang og forårslyd.

Solen er mit væsens kilde,
solen er mit hjertes glød,
marts, med solens forårgilde
vækker du en længsel sød,
løfter du mig op af stolen,
op fra sindets dybe grund,
lokker du mig ud i solen
til et kys af solens mund.

Vinterbleg og mat i kinden
møder jeg det skarpe lys,
skarp er også forårvinden,
som jeg mærker med et gys,
gys af kulde, gys af varme,
solen viser dog sin magt,
favner mig med broderarme,
som den om min sjæl har lagt.

Sjælen er med noget svanger,
som i marts må synges ud,
solen kalder frem hver sanger,
sender gennem sangen bud,
bud om liv, der snart skal fødes,
skyde op af jordens bund,
bud om hjerter, der skal mødes
i en solbeskinnet stund.

Poul Michael von Bülow 2026